

Arrest

nr. 192 452 van 25 september 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 25 april 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 maart 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 mei 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 juni 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat X, die *loco* advocaat X verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché X, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde afkomstig te zijn uit Gode, de Ethiopische nationaliteit te hebben, tot de Somalische etnie te behoren en tot de clan Ogaden > Mohamed Zubeyr te behoren.

U verklaarde dat uw broer Ma., die verslaafd was aan qat en sigaretten, op een gegeven moment in ruzie het huis verliet, omdat hij zich door uw vader oneerlijk behandeld voelde.

Op 15 mei 2014, een paar maanden na het vertrek van uw broer, werd uw vader midden in de nacht uit zijn bed gelicht en opgepakt door de Liyu Police. Jullie kregen te horen dat Ma. bij het Ogaden National Liberation Front (ONLF) was gegaan. Uw vader werd ervan beschuldigd aan Ma. het bevel gegeven te hebben zich aan te sluiten bij het ONLF. Tot op dit moment weet u niet wat de situatie van uw vader is.

Toen uw vader er niet meer was, was u verplicht om te werken voor het gezin. U ging in het dorp Doolo Bacad wonen, waar de gronden lagen waarvan uw familie leefde. De Ethiopische autoriteiten

rekruteerden op dat moment milities om in ruil voor eten in de dorpen tegen het ONLF te gaan vechten. U werd onder druk gezet om deel te nemen maar weigerde.

Op 4 maart 2015 werd u door de politie ('Police Aslub') opgepakt toen u terugkwam van de markt met voedsel op uw wagen. U werd ervan beschuldigd dat u dat voedsel naar het ONLF zou brengen. U werd ervan beschuldigd dat u niet tot de milities wou toetreden omdat u lid was van het ONLF. U werd gearresteerd en vastgezet. Tijdens uw gevangenschap werd u regelmatig gefolterd en ondervraagd. Men wou u dwingen om te vertellen waar het ONLF zich schuilhield.

U zat gevangen met drie andere jongeren, die eveneens van samenwerking met het ONLF werden beschuldigd. Één van hen kwam met een ontsnappingsplan. Op 1 juni 2015 braken jullie samen door de muur op een plaats dat die niet stevig was en gingen, achtervolgd door de bewakers, op de loop. U vluchtte naar vrienden en hield zich in hun woning verborgen. Via deze vrienden communiceerde u met uw moeder. Zij zorgde dat u uit het dorp kon ontsnappen.

U reisde mee met een wagen die qat vervoerde tot in Addis Abeba, waar uw oom voor u een smokkelaar had geregeld. Op 3 juni 2015 verliet u het land en reisde via Soedan naar Libië, waar u op 12 juni 2015 aankwam. Op 2 augustus 2015 verliet u met een bootje Libië. Op 6 augustus 2015 kwam u aan in Italië. Van daaruit reisde u met de bus door tot u op 12 augustus 2015 in België aankwam, waar u op dezelfde dag asiel aanvraagde.

U legt een medisch document voor dat de littekens op uw lichaam beschrijft.

B. Motivering

Na onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in uw administratieve dossier stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen. De geloofwaardigheid van uw asielrelaas wordt op fundamentele wijze ondermijnd door grote tegenstrijdigheden en het feit dat u uw beweringen op geen enkele manier kan onderbouwen.

Ten eerste geeft u tijdens uw verschillende verklaringen uiteenlopende redenen waarom de autoriteiten u zouden hebben gearresteerd. Tijdens uw interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaart u stellig dat u werd opgepakt 'omwille van uw broer', genaamd Ma., die lid zou zijn geworden van het Ogaden National Liberation Front (ONLF) (zie vragenlijst CGVS, 17 oktober 2015, vraag 5). Dit is de enige reden die u ten overstaan van DVZ vermeldt. Tijdens het gehoor bij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) verklaart u dan weer dat u werd opgepakt omdat u werd aangehouden met een kar vol voedsel, en er valselijk van beschuldigd werd dat u dit voedsel wou leveren aan het ONLF (zie gehoorverslag CGVS, 14 november 2016, p.8). Later verklaart u dan weer dat u valselijk werd beschuldigd omdat u had geweigerd zich aan te sluiten bij een militie van de overheid (CGVS, p.8). U vermeldt tijdens uw relaas niet meer dat het lidmaatschap van uw broer Ma. bij het ONLF de oorzaak was dat u werd opgepakt.

Van een asielzoeker die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, aangezien op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. Ondanks dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kan worden aangenomen dat u zelf op correcte wijze de rechtstreekse aanleiding van uw ondergang vervolging weergeeft. Het schaadt uw geloofwaardigheid dat u bij uw asielaanvraag de concrete aanleiding van uw arrestatie en detentie aangeeft als 'uw broer', maar geen enkele melding geeft van de valse beschuldiging omwille van uw dienstweigering. U geeft tijdens het begin van het gehoor bij het CGVS aan dat u tijdens uw eerste interview 'niet alle problemen die u hebt gehad' hebt kunnen vertellen (CGVS, p.3). Het feit dat u niet alle details tijdens het eerste interview hebt kunnen vertellen, verklaart echter niet dat u uiteenlopende oorzaken aangeeft voor uw arrestatie door de Ethiopische autoriteiten.

Wanneer de interviewer u confronteert met het feit dat u uiteenlopende verklaringen aflegt met betrekking tot de aanleiding van uw problemen, stelt u dat u, toen u werd aangehouden met het voedsel, u ervan beschuldigd werd 'dezelfde weg te nemen' als uw broer (CGVS, p.10). Later beweert u dan weer dat u valselijk beschuldigd werd omwille van het feit dat u had geweigerd dienst te doen bij de overheidsmilitie die het ONLF moest bestrijden (CGVS, p.17, p.19). U kan op geen enkel moment klaarheid scheppen over wat precies de oorzaak was van uw arrestatie en detentie. Te meer omdat u beweert dat de militairen die u aanhielden met de kar vol voedsel, u helemaal niet kenden (CGVS, p.10).

Zij konden dus niet op de hoogte zijn van de activiteiten van uw broer voor het ONLF, noch van uw weigering om dienst te doen bij voornoemde militie. Daardoor is het compleet onduidelijk welke redenen

zij zouden kunnen hebben om u valselijk, onterecht en ongegrond aan te houden. De tegenstrijdige verklaringen met betrekking tot de oorzaak van uw arrestatie en detentie, het meest fundamentele aspect van uw asielrelaas, ondermijnen de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Ten tweede legt u tegenstrijdige verklaringen af met betrekking tot uw laatste woonplaats. U verklaart tijdens uw vrij relaas dat u, na de arrestatie van uw vader op 12 mei 2014 (DVZ, p.5), 'in het dorp moest gaan wonen' om toezicht te houden op de boerderij van uw vader en de arbeiders die er werkten (CGVS, p.8). Dit zou het dorp 'Doolo Bacad' zijn, dat volgens uw verklaringen op 7 kilometer of twee uur wandelen van Goday ligt (CGVS, p.15). Rekening houdend met de arrestatiedata die u zelf vermeldt, hebt u ongeveer tien maanden in Doolo Bacad doorgebracht. Dit dorp is tevens de plaats waar zowel de poging om u in te lijven bij de lokale militie als de arrestatie en detentie plaatsvonden. Nochtans hebt u dit dorp nergens in uw eerdere verklaringen vermeld. Bij DVZ wordt u gevraagd naar het exacte adres van uw laatste verblijfplaats in uw land van herkomst en een overzicht van uw verblijfplaatsen. U geeft daarbij aan dat u 'van geboorte tot vertrek' in 'provincie Goday, stad Goday, 1ste wijk' hebt verbleven (Verklaring DVZ, 17 oktober 2015, p.4). Wanneer u wordt gevraagd naar uw beroep, verklaart u enkel dat u 'soms ging helpen' op de plantage van uw vader (DVZ, p.5). Nergens vermeldt u het dorp Doolo Bacad, noch dat u daar tien maanden zou hebben verbleven. Ook wanneer u bij DVZ wordt gevraagd om over de reden van uw vlucht te vertellen, haalt u nergens aan dat uw problemen plaatsvonden in het dorp Doolo Bacad (zie vragenlijst CGVS).

Tijdens het gehoor bij het CGVS krijgt u nogmaals verschillende keren de kans om te verduidelijken op welke plaatsen u tijdens uw leven verbleven hebt. U stelt ook hier uitdrukkelijk dat u alleen in Goday hebt gewoond (CGVS, p.4). U wordt expliciet bevraagd over de personen met wie u in huis verbleef vlak voor uw vertrek. Daarbij wordt uitdrukkelijk gevraagd sinds wanneer u in dat huis verbleef, waarbij u nogmaals stelt dat dit 'vanaf geboorte tot op dit moment' is (CGVS, p.4). Uit het gehoorverslag en het administratieve dossier blijkt duidelijk dat u uitgebreid bevraagd bent over uw verschillende verblijfplaatsen en dat u verschillende keren de kans hebt gekregen om hierover uit te wijden. Het is dan ook totaal onaannemelijk dat u uw verblijf van tien maanden in Doolo Bacad nergens eerder vermeldt, te meer omdat dit de plaats is waar volgens uw verklaringen al uw problemen hebben plaatsgevonden. Het feit dat u pas tijdens uw vrije relaas over uw maandenlange verblijf in Doolo Bacad begint, komt totaal ondoorleefd over.

Wanneer de interviewer u hiermee confronteert, verklaart u dat u bij de vraag of u nog op andere plaatsen had gewoond 'dacht aan een andere provincie of elders', en dat het een dorp is op 7 kilometer van de stad (CGVS, p. 15). U hebt het niet vermeld omdat die plaats dicht bij Goday ligt. Wanneer de interviewer benadrukt dat er nochtans verschillende keren expliciete vragen over gesteld werden, maar dat u nooit iets gezegd hebt over het dorp, verklaart u dat u 'in beide plaatsen was' en dat het 'maar twee uur lopen van elkaar' was (CGVS, p.15). Een dorp dat op twee uur lopen van een stad ligt, is echter duidelijk een heel andere plaats dan die stad zelf. Uw vergoelijkungen kunnen dus totaal niet verklaren waarom u uw verblijf in het dorp Doolo Bacad dat, nogmaals, cruciaal was in heel uw asielrelaas, nergens eerder vermeld hebt.

Ten derde bevatten uw verklaringen met betrekking tot uw broer Ma., wiens vermeende activiteiten de rechtstreekse aanleiding vormen voor uw problemen, ernstige tegenstrijdigheden. Uit het administratieve dossier blijkt dat u ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) bij het aangeven van uw personalia in eerste instantie uw broer Ma. helemaal onvermeld hebt gelaten. Pas later, op het moment dat u voor de 'vragenlijst CGVS' een eerste maal over uw geleden vervolging wordt bevraagd, vermeldt u Ma. (zie vragenlijst CGVS, vraag 5). Wanneer de interviewer vaststelt dat u volgens uw eerdere verklaringen helemaal geen broer Ma. heeft, haalt u aan dat u 'het vergeten moet zijn' omdat u 'mishandeld werd en daarom dingen vergeet'. Het is echter niet aannemelijk dat u puur uit vergeetachtigheid een volledige broer zou vergeten te melden bij het opsommen van uw broers en zussen.

Zeker gezien het lidmaatschap van Ma. bij het ONLF de absolute aanleiding is van de problematiek die u aanhaalt en hij dus een cruciale rol speelt in uw asielrelaas, is het totaal onaannemelijk dat u hem in eerste instantie compleet onvermeld laat bij het opsommen van uw broers en zussen. Volgens uw verklaringen is het immers doordat Ma. bij het ONLF ging dat uw vader werd opgepakt, daaruit volgt rechtstreeks dat u moest verhuizen naar het dorp om toezicht te houden op de landbouw, waaruit rechtstreeks de poging om u te rekruteren voortkomt en uw daarop volgende weigering, wat, in combinatie met de activiteiten van uw broer, rechtstreeks de valse beschuldigingen en onterechte arrestatie veroorzaakte. Het is dus niet overdreven om te zeggen dat Ma. het absolute fundament vormt van uw asielrelaas. Dit is de reden waarom het Commissariaat-generaal bijzonder zwaar tilt aan het feit dat u Ma. niet uit eigen beweging vermeldt bij het opsommen van uw broers en zussen.

Daarbij kan nog gezegd worden dat u opnieuw, zoals ook hierboven beargumenteerd met betrekking tot uw verblijfplaatsen, tijdens uw relaas opeens zaken aanhaalt waarover u bij uw personalia reeds bent

bevraagd, maar die u daar helemaal niet aangegeven heeft. Dit komt niet alleen bijzonder ondoorleefd over, maar tast de geloofwaardigheid van uw relaas tot in de absolute kern aan.

De onaannemelijkheid van deze fundamentele aspecten van uw asielrelaas wordt nog gesterkt door bijkomende tegenstrijdigheden. Zo verklaart u tijdens het gehoor op het CGVS dat u samen met de andere gevangenen een plan opvatte om te ontsnappen (CGVS, p.19). U bevestigt daarbij dat u van het plan op de hoogte was en het mee hebt uitgevoerd. Nochtans verklaart u bij DVZ dat u 'het eerst niet wist, maar dat blijkbaar een groep gevangenen een ontsnapping had voorbereid', en dat u 'geroep en geschreeuw hoorde en gewoon met de gevangenen meeliep' (vragenlijst CGVS, vraag 5). Ook dit is een tegenstrijdigheid op een heel elementair niveau, na vragen die naar heel concrete gebeurtenissen en ervaringen peilen. Wanneer u met deze tegenstrijdigheid wordt geconfronteerd verklaart u dat u 'vorige keer hetzelfde hebt verteld' en dat u het 'niet op die manier verklaard hebt'. U stelt dat u 'niet op de hoogte was op het moment dat het plan werd opgesteld' maar dat het u daarna 'wel verteld werd' en u er vervolgens mee akkoord ging (CGVS, p.19). Dit zijn echter post-factum beweringen die geen weerslag vinden in het administratieve dossier en die de tegenstrijdigheid absoluut niet kunnen verantwoorden. De interviewer van DVZ heeft duidelijk expliciet aan u gevraagd om te vertellen over de ontsnapping uit de gevangenis. De verklaringen die u hebt gedaan ten opzichte van DVZ laten geen ruimte voor dubbelzinnige interpretaties, aangezien u rechtstreeks verwijst naar zintuiglijke ervaringen: u hoorde geroep en geschreeuw en volgde gewoon de gevangenen die wegliepen. Het feit dat u over die ontsnapping ten overstaan van het CGVS opeens totaal andere verklaringen aflegt, brengt opnieuw de geloofwaardigheid van uw relaas ernstige schade toe.

De bijgevoegde documenten kunnen de beslissing niet in uw voordeel doen kantelen.

Het Commissariaat-generaal stelt in verband met het document dat de littekens op uw lichaam beschrijft uitdrukkelijk dat voorgelegd document slechts waarde heeft voor zover het gepaard gaat met geloofwaardige verklaringen, wat bij u niet het geval is. Het Commissariaat-generaal betwist niet dat u littekens op uw lichaam heeft, maar heeft door de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen geen zicht op de oorzaak van deze lichamelijke schade.

Door het feit dat uw relaas doorspekt is met tegenstrijdigheden en omissies, kan het Commissariaat-generaal uw uitleg niet voor waar aannemen. Zo kan u op geen enkele manier duidelijkheid scheppen over de reden waarom u persoonlijk geïnterviewd zou worden door de Ethiopische autoriteiten, waarover u ambivalente verklaringen aflegt. Uw verschillende verklaringen met betrekking tot fundamentele elementen van uw asielrelaas, zoals uw verblijfplaats en uw broer, die de absolute oorzaak is van de door u beweerde problematiek, zijn contradictoir. Ook op het niveau van de door u beweerde concrete gebeurtenissen zijn uw verklaringen tegenstrijdig, zoals uw beweringen over de ontsnapping aantonen. Doordat uw relaas enkel op tegenstrijdige beweringen gebaseerd is, waarvoor u nog niet een begin van bewijs kan aanbrengen, kan het Commissariaat-generaal er geen geloof aan hechten, noch aan de beweerde vervolging die daar rechtstreeks uit voortvloeit.

Gezien er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen kan ter zake ten aanzien van u geen gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet weerhouden worden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.2. Stukken

Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker "Medisch attest".

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 24 april 2017 aan dat hij tijdens zijn gehoor wél "op een duidelijke en overzichtelijke wijze (weergaf) waarom hij werd gearresteerd", maar dat "voor het DVZ kon verzoeker zijn verhaal niet volledig en uitgebreid uit de doeken doen". Hij stelt: "De reden van zijn aanhouding was het voedsel waarvan men beweerde dat dit bestemd was voor het ONLF. De reden van de opsluiting van verzoeker was de beweerde relatie van zijn broer en vader met het ONLF en het gegeven dat men verzoeker ten laste legde voedsel te smokkelen voor het ONLF."

Zijn incoherente verklaringen over zijn laatste woonplaats kaderen, volgens verzoeker, "in het gegeven dat verzoeker voor het DVZ niet zijn volledige verhaal aldaar kon en mocht vertellen en verscheidene keren werd aangemaand om het kort te houden". Hij stelt dat hij bij de Dienst Vreemdelingenzaken de

kans niet had *“om het dorp Doolo Bacad te vermelden”*, maar dat hij wél vermeldde *“dat hij ging werken op de plantage van zijn vader, dewelke gelegen was in Doolo Bacad, zodat het toch duidelijk is dat verzoeker met de plantage dit laatste dorp bedoelde”*.

Ook het niet vermelden van zijn broer wijt hij aan *“het gegeven dat verzoeker voor het DVZ niet zijn volledige verhaal aldaar kon en mocht vertellen en verscheidene keren werd aangemaand om het kortte houden”*. Hij wijst erop dat hij *“in de vragenlijst van het CGVS wel degelijk melding (maakte) van zijn broer”* en dat hij *“tijdens zijn verhoor gedetailleerd zijn relatie en verleden (weergaf) met zijn broer”*.

Verzoeker benadrukt dat hij tijdens het verhoor zijn littekens liet zien en dat hij op gedetailleerde wijze uitlegde hoe deze verwondingen bij hem werden aangebracht. Hij verwijst naar het bij het verzoekschrift gevoegde medisch attest.

Verzoeker vraagt *“de bestreden beslissing van het CGVS dd. 23.03.2017 te vernietigen en opnieuw recht doende : verzoeker de status van politiek vluchteling toe te kennen, dan wel minstens subsidiaire bescherming te verlenen”*.

Beoordeling

2.2. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. X; RvS 4 oktober 2006, nr. X; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. X).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3. Verzoeker verklaart niet te kunnen terugkeren naar zijn land van herkomst omwille van problemen met de autoriteiten. De Raad hecht echter geen geloof aan verzoekers asielrelaas.

2.4. Vooreerst verklaarde maakte verzoeker op de Dienst Vreemdelingenzaken aanvankelijk geen melding van zijn broer Ma. toen hem bij het aangeven van zijn personalia naar broers en zussen gevraagd werd.

Pas toen hij, bij het invullen van de vragenlijst, over zijn vluchtmotieven diende te vertellen, noemde hij zijn broer Ma. als oorzaak van zijn arrestatie (vragenlijst DVZ, vraag 3.5), waarna Ma. werd toegevoegd aan de opsomming van broers en zussen (verklaring DVZ, vraag 17).

2.5. Waar verzoeker op de Dienst Vreemdelingen zaken aldus aangaf dat hij werd opgepakt omwille van zijn broer die lid was van het ONFL (vragenlijst DVZ, vraag 3.5), stelde hij op het Commissariaat-generaal dat hij werd gearresteerd omdat hij beschuldigd werd een kar vol voedsel te willen leveren aan het ONLF (gehoor, p. 8), om dan daarna te beweren dat hij door de autoriteiten verdacht en gearresteerd werd omdat hij had geweigerd zich aan te sluiten bij een militie van de overheid die streed tegen het ONLF (gehoor, p. 8).

2.6. Ook verzoekers verklaringen over zijn recentste verblijfplaats zijn incoherent, daar hij aanvankelijk op het Commissariaat-generaal en ook op de Dienst Vreemdelingen zaken beweerde dat hij vanaf zijn geboorte steeds in Goday heeft gewoond (gehoor, p. 4; verklaring DVZ, vraag 10), om dan later te stellen dat hij na de arrestatie van zijn vader (op 12 mei 2014; verklaring DVZ, vraag 13) in het dorp Doolo Bacad, op 7 kilometer of twee uur wandelen van Goday moest gaan wonen om toezicht te houden op de boerderij van zijn vader en de arbeiders die er werkten (gehoor, p. 8, 15) en daar uiteindelijk ongeveer 10 maanden gewoond heeft.

2.7. Ten slotte legde verzoeker tegenstrijdige verklaringen af over zijn ontsnapping uit de gevangenis. Bij de Dienst Vreemdelingen zaken meende verzoeker nog dat hij eerst geen weet had van het ontsnapingsplan van de andere gevangenen, dat hij geroep en geschreeuw hoorde en dat hij dan gewoon met de gevangenen meeliep (vragenlijst DVZ, vraag 3.5), terwijl hij op het Commissariaat-generaal verklaarde dat hij samen met de andere gevangenen het plan opvatte om te ontsnappen en hier aldus op voorhand van op de hoogte was (*"Hoe we leefden, de situatie waarin we ons bevonden was niet ok. We moesten gewoon iets anders proberen. (...) We waren van plan om gewoon weg te lopen, te ontsnappen. Als we beschoten worden tijdens onze vlucht, dan was het gewoon pech, we wouden de poging wagen en kijken voor een beter leven."*; gehoor, p. 19).

2.8. Verzoekers nalaten om consequente verklaringen af te leggen over essentiële gegevens van zijn asielrelaas - zoals zijn broer (en spilfiguur) Ma., de reden(en) waarom hij gearresteerd werd, de plaats waar zijn problemen zich hebben voorgedaan en zijn ontsnapping - wijst op het verzinnen van zijn asielrelaas, daar hij bepaalde kernelementen enkel vermeldt in het kader van zijn vrees voor vervolging, maar deze niet kan plaatsen in een andere context, wanneer hem bijvoorbeeld naar personalia gevraagd wordt. Van een asielzoeker die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag inderdaad worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op een volledige en correcte manier aanbrengt. De asielzoeker dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste verhoor daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure (RvS 10 oktober 2006, nr. X).

2.9. Waar in het verzoekschrift voornoemde incoherenties geweten worden aan het feit dat *"voor het DVZ kon verzoeker zijn verhaal niet volledig en uitgebreid uit de doeken doen"* en *"dat verzoeker voor het DVZ niet zijn volledige verhaal aldaar kon en mocht vertellen en verscheidene keren werd aangemaand om het kort te houden"*, antwoordt de Raad dat verzoekers verklaring en antwoorden op de vragenlijst op Dienst Vreemdelingen zaken aan hem werden voorgelezen in het Somalisch en dat hij deze voor akkoord heeft ondertekend zonder gebruik te maken van de mogelijkheid om eventuele correcties aan te brengen. Bij het invullen van de vragenlijst wordt de asielzoeker erop gewezen dat van hem wordt verwacht dat hij kort maar nauwkeurig de voornaamste elementen of feiten aangeeft die tot zijn vlucht hebben geleid. In deze ontslaat het verzoek om bondig te antwoorden op de gestelde vragen, de asielzoeker geenszins van zijn medewerkingsplicht en de verplichting om zo accuraat en volledig mogelijk zijn asielmotieven te vermelden bij de Dienst Vreemdelingen zaken.

2.10. Ondanks het feit dat de verklaring en vragenlijst op de Dienst Vreemdelingen zaken aldus niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kon redelijkerwijze van verzoeker worden verwacht dat hij alle wezenlijke elementen uit zijn asielrelaas vermeldt, dat de gegevens die hij opgeeft correct zijn en dat de afgelegde verklaringen waarheidsgetrouw zijn.

De Raad ziet overigens niet in waarom verzoeker op de Dienst Vreemdelingen zaken wel de kans zou hebben gekregen/genomen om 7 andere broers en zussen en hun leeftijd op te sommen (verklaring DVZ, vraag 17), maar niet om hierbij zijn broer Ma. (nochtans een spilfiguur in zijn relaas) te vermelden, noch waarom verzoeker op de Dienst Vreemdelingen zaken wel één reden voor zijn arrestatie kon noemen ONFL (vragenlijst DVZ, vraag 3.5), maar niet de op het Commissariaat-generaal genoemde

andere redenen, noch waarom hij op de Dienst Vreemdelingenzaken de mogelijkheid niet zou hebben gekregen om te aan te geven dat hij bijna 10 maanden in het dorp Doolo Bacad heeft verbleven, gezien hem gevraagd werd naar zijn huidige adres en sinds wanneer hij daar verbleef, alsook naar eventuele andere verblijfplaatsen en naar zijn werk (verklaring DVZ, vraag 10, 12).

2.11. De stellingen in het verzoekschrift dat verzoeker tijdens het verhoor zijn littekens liet zien en dat hij op gedetailleerde wijze uitlegde hoe deze verwondingen bij hem werden aangebracht en zijn verwijzing naar het bij het verzoekschrift gevoegde medisch attest, kunnen zijn geloofwaardigheid niet herstellen te meer nu verzoeker (beweerdelijk) op het platteland werkte en over land tot in Libië naar Europa gekomen. Het voorgelegde medisch attest vormt immers geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin een persoon de littekens opliep. Een arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en kan - rekening houdend met zijn bevindingen - vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen, maar een arts kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarbij de verwondingen werden opgelopen (RvS, nr. X van 10 juni 2004).

2.12. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.13. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.14. Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar Ethiopië een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

2.15. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.16. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonst.

2.17. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftwintig september tweeduizend zeventien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK